

Odwwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (druga izba w powiększonym składzie) wydanego w dniu 23 kwietnia 2007 r. w sprawie T-30/03 Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 11 lipca 2007 r. przez 3F, dawniej Specialarbejderforbundet i Danmark (SID)

(Sprawa C-319/07 P)

(2007/C 211/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: 3F, dawniej Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) (przedstawiciele: A. Bentley, barrister oraz adwokat A. Worsøe)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, Królestwo Danii, Królestwo Norwegii

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie postanowienia Sądu Pierwszej Instancji z dnia 23 kwietnia 2007 r. w sprawie T-30/03 Specialarbejderforbundet i Danmark przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich;
- uznanie skargi wniesionej w sprawie T-30/03 za dopuszczalną;
- w każdym razie, obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie stwierdza, że kwestionowane postanowienie powinno zostać uchylone z następujących powodów:

1. Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo, powołując się na wyrok w sprawie C-67/96 Albany w celu stwierdzenia, że wnoszący odwołanie nie mógł opierać się na swojej pozycji konkurencyjnej przy negocjowaniu porozumień zbiorowych w celu ustalenia, że sprawa ta dotyczyła go indywidualnie.
2. Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo, stwierdzając, że wnoszący odwołanie nie mógł powoływać się na aspekty społeczne w celu wykazania, że sprawa ta dotyczyła go indywidualnie.
3. Sąd Pierwszej Instancji niewłaściwie zastosował orzecznictwo w sprawach Plaumann oraz ARE, stwierdzając, że sprawa nie może dotyczyć indywidualnie wnoszącego odwołanie jedynie z powodu tego, że sporna pomoc przekazywana jest beneficjentom poprzez obniżenie żądań płacowych marynarzy korzystających ze zwolnienia od podatku dochodowego.
4. Sąd Pierwszej Instancji niewłaściwie zastosował także orzecznictwo w sprawach Van der Kooy i CIRFS, stwierdzając, że przepisy podatkowe nie miały wpływu na własne interesy wnoszącego odwołanie jako negocjatora.

Odwwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 10 maja 2007 r. w sprawie T-47/06, Antartica Srl przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 11 lipca 2007 r. przez Antartica Srl

(Sprawa C-320/07 P)

(2007/C 211/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Antartica Srl (przedstawiciele: adwokaci E. Racca i A. Fusillo)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), The Nasdaq Stock Market, Inc.

Żądania wnoszącego odwołanie

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie twierdzi, że zastosowany przez Sąd Pierwszej Instancji sposób wykładni art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 40/94⁽¹⁾ nie daje się pogodzić z aktualną definicją powszechnej znajomości znaku towarowego zawartą w wyroku w sprawie C-375/97 General Motors.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'Etat (Belgia) w dniu 12 lipca 2007 r. — Coditel Brabant SA przeciwko 1. Commune d'Uccle, 2. Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé), 3. Région de Bruxelles-Capitale

(Sprawa C-324/07)

(2007/C 211/51)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État